

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **Ing. J. M.**, zastoupena JUDr. Markétou Vaňkovou, advokátkou se sídlem Poštovská 6, Brno, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Jihomoravský kraj, Pobočka Vyškov**, se sídlem Palánek 250/1, Vyškov, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 10. 2016, č. j. 30 A 92/2014 - 101,

takto:

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný vede v katastrálním území S. u V. řízení o komplexních pozemkových úpravách podle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úradech (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“). V tomto řízení rozhodl rozhodnutím ze dne 28. 8. 2014, sp. zn. 2RP961/2013-523205, č. j. SPU 313095/2014, o výměně nebo přechodu vlastnických práv a o určení výše úhrady postupem podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách. Toto rozhodnutí však bylo zrušeno v záhlaví uvedeným rozsudkem krajského soudu.

[2] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, ve které požádal o přiznání odkladného účinku. Uvedl, že zrušením rozhodnutí došlo k ohrožení jistoty vlastnických práv velkého počtu účastníků řízení o komplexních pozemkových úpravách, z nichž 209 vlastníků, tj. vlastníci 84 % výměry zemědělské půdy, písemně souhlasilo se schválením návrhu. Ode dne 24. 9. 2014, kdy bylo rozhodnutí žalovaného zapsáno a vykonáno, eviduje katastrální úřad minimálně 37 ukončených vkladových řízení; na nově vzniklé pozemky jsou uzavřeny pachtovní smlouvy. Odkladný účinek byl zároveň přiznán v souvisejícím řízení, vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 3/2016, týkajícím se rozhodnutí o schválení komplexních pozemkových úprav, jež je podkladem pro vydání rozhodnutí přezkoumávaného v tomto řízení.

[3] Žalobkyně s přiznáním odkladného účinku nesouhlasila. Nedošlo podle ní k naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku, jeho přiznání v obdobné věci zároveň nezakládá automaticky nárok na přiznání v tomto řízení.

[4] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy

podmíněna kumulativním splněním dvou podmínek: (i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud, jak již bylo zmíněno, rozhodoval o odkladném účinku již v souvisejícím řízení, a to usnesením ze dne 16. 2. 2016, č. j. 3 As 3/2016 - 36. V dané věci se přitom nejedná o „obdobnou věc“, jak uvádí žalobkyně, ale o věc bezprostředně související s věcí nyní projednávanou. Předmětem řízení o kasační stížnosti vedeném pod sp. zn. 3 As 3/2016 je totiž podkladové rozhodnutí vydané v totožném řízení o komplexních pozemkových úpravách, na jehož základě bylo následně vydáno rozhodnutí podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách, jež je předmětem tohoto řízení.

[6] V nyní projednávané věci navíc zrušením rozhodnutí žalovaného došlo ke zrušení titulu, na jehož základě jsou komplexní pozemkové úpravy provedeny a následně dochází k samotné výměně pozemků. Z tohoto důvodu se na toto řízení bez dalšího uplatní vše, co Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení č. j. 3 As 3/2016 - 36: „*Stěžovatel poukázal na újmu spočívající v zásahu do práv velkého počtu vlastníků pozemků dotčených pozemkovou úpravou. Ti nyní vycházejí ze schváleného návrhu pozemkových úprav, které je podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách závazným podkladem pro rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv.*

S účinností zákona č. 503/2012 Sb. již od 1. 1. 2013 platí, že pozemkový úřad zmíněné rozhodnutí podle § 11 odstavce 8 vydá až po prověření, zda byla u příslušného soudu uplatněna žaloba proti rozhodnutí vydanému podle odstavce 4. Pokud žaloba podána byla, přeruší pozemkový úřad řízení, a to až do konečného rozhodnutí soudem. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení ze dne 12. 2. 2007, č. j. 4 As 72/2006 – 69) bylo nezbytné interpretovat ustanovení § 11 odst. 9 obdobně již v době vydání žalovaného rozhodnutí dne 26. 1. 2011.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 8. 2013, č. j. 7 Ans 4/2013 - 16, zdůraznil, že důsledkem podání žaloby je zachování dosavadních vlastnických a užívatelských vztahů, což omezuje především vlastníky dotčených pozemků v tom, že musí vyčkat rozhodnutí soudu, nicméně tento zásah není nepřiměřený účelu tohoto ustanovení. Nelze však současně pominout, že rozhodovací mechanismus upravený v § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách vychází ze souhlasu většiny vlastníků dotčených pozemků s návrhem pozemkových úprav. Účelem § 11 odst. 9 zákona o pozemkových úpravách je tak mimo jiné ochrana menšinových vlastníků a posílení právní jistoty, že rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav ob stojí z hlediska zákonnosti i ústavních principů ochrany vlastnictví.

V projednávané věci však tento stav byl už překonán následným procesním vývojem věci. Nejvyšší správní soud ze soudního spisu ověřil, že předchozí kasační stížnost žalobkyně vůči usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 5. 2014, č. j. 8 A 75/2011 - 86 o odmítnutí žaloby odkladný účinek neměla a žalobkyně o jeho přiznání ani nepožádala. Žalovaný proto k rozhodnutí podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách disponoval časovým prostorem v období, které následovalo mezi napadeným usnesením a rozsudkem Nejvyššího správního soudu z 11. 3. 2015, č. j. 3 As 120/2014 – 56. Žalovaný poté rozhodl dne 28. 8. 2014 pod č. j. SPU 313095/2014 o výměně či přechodu vlastnických práv, které uvedl v příloze č. 2 tohoto rozhodnutí, a tím tedy došlo k úpravě vlastnických práv účastníků řízení o komplexních pozemkových úpravách v katastrálním území Studnice u Vyškova.

Nejvyšší správní soud vzal v úvahu, že žalobkyně se jako menšinový účastník správního řízení (srov. § 5 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách) v této situaci domáhá ochrany toliko svého vlastnického práva. Je zřejmé, že zájem žalovaného na ochraně stávajícího právního stavu a potažmo též zájem většiny ostatních účastníků, jejichž vlastnická práva jsou následkem přezkoumávaného rozhodnutí dílem dokonce již nově upravena, proto nepochybně převáží zájem žalobkyně na obnovení stavu před pozemkovými úpravami. Nejvyšší správní soud taktéž zohlednil, že žalovaný je podle § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázán právním názorem

pokračování

městského soudu a správnost těchto závěrů je předmětem posouzení v řízení před Nejvyšším správním soudem. Nepřiznání odkladného účinku by v těchto souvislostech mohlo vést k postupu, který by byl na újmu samotného účelu řízení o kasační stížnosti.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že újma pro stěžovatele by v důsledku nepřiznání odkladného účinku byla nepoměrně větší, než možná újma brozící žalobkyni a jiným osobám v důsledku jeho přiznání. Nejvyšší správní soud rovněž neshledal ani žádné skutečnosti, na základě kterých lze mít za to, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Kasační stížnosti proto přiznal odkladný účinek.“

[7] Nejvyšší správní soud proto i v nyní projednávané věci rovněž dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou splněny, a proto rozhodl tak, že kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. ledna 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu